

[Sønderby]

disse mennesker, der skal leve af området, og som har betalt for den jord, de har dernede.

Ministeren siger også i fremsættelsestalen: »Det er regeringens agt i forbindelse med den kommende lovgivning ... at fastsætte bestemmelser om, at lodsejere, der har været omfattet af nærværende lovforslag, kan få godtgørelse.« Det må også være helt rimeligt, også i fru Dorte Bennedsens øjne, fordi det er en forlængelse af en paragraf, der står i naturfredningsloven. Der kan opstå problemer ved denne forlængelse, nemlig at folk får en mindre indtægt, og derfor må disse mennesker have mulighed for at få en godtgørelse, som ministeren siger. Jeg håber ikke, dette løfte bliver for besværligt, så lodsejerne dernede skal igennem en meget lang procedure; jeg håber, at man kan opstille nogle enkle regler.

I den skrivelse, vi fik fra kogsinspektøren, står der: »Tøndermarsken besidder store kulturelle værdier, skabt af lokalbefolkningen. Dette element ønskes bibeholdt også fremover og sikres bedst ved et lokalt engagement og medansvar for området.«

Jeg tror egentlig, at dette gælder både socialdemokratiske, Venstres og konservative vælgere. Jeg vil gerne sige til fru Dorte Bennedsen, at der ikke er nogen grund til at presse et bevaringsforslag for Tøndermarsken igennem. Om det kommer i september eller i oktober, er ikke afgørende. Det væsentlige for Venstre er, at de lokale kommer med, og at man får en bevaringsplan. En bevaringsplan for Tøndermarsken omfatter ikke kun planter og sommerfugle og fugle, men også den befolkning, der lever dernede, og de skønne marskgårde, der ligger dernede. Det er altså en helhed, der skal bevares dernede, ikke kun nogle enkelte områder.

Jeg håber, at vi med dette lovforslag får mulighed for at få alle disse aspekter med i det, og derfor vil vi fra Venstres side støtte dette forslag, og vi håber, at det kan gå hurtigt igennem, for også på dette område har befolkningen krav på at få besked ret hurtigt.

Margrete Auken (SF):

Vi er i SF, så vidt jeg kunne høre, fuldstændig og 100 pct. enige med den socialdemokratiske ordfører, og det vil så også sige, at vi giver opbakning til forslaget, men med

de bemærkninger, fru Dorte Bennedsen kom med, og som jeg også gerne vil gøre til mine.

Dernæst har jeg lige en bemærkning til den konservative ordfører. Det var nu ikke oprindelig SF, men det er rigtigt, at SFs vælgere i området har støttet det – dér har vi det nemmere end i andre – for de har hele tiden været grønne, og vi har en lang tradition for det hos os.

Men der foreligger nogle problemer. Socialdemokraterne er ved at få lært, at man må tage det sure med det søde, og at det indimellem kan være problematisk at køre den grønne linje. Men det er jo en meget nymalet grøn farve, Det Konservative Folkeparti har, og den er meget skrøbelig. I den forbindelse vil jeg sige til råd og oplysning, at det kan komme til at koste os i fremtiden, og at man af og til vil rende ind i konflikter med folk – også éns egne vælgere – som har klare økonomiske interesser på kort sigt i at modarbejde den grønne linje, men vi må håbe, at også de Konservatives glødhed bliver en anelse mere vandfast og slidstærk, end den tyder på at være i øjeblikket.

I forlængelse af det også et par ord til befolkningen nede i området. Det er næsten kun flag, der er smukkeste i modvind – alle vi andre tager os bedst ud med lidt medgang og lidt medvind – og jeg kan ikke begribe, at man bliver ved dernede med at ville op i strid modvind. Der er et flertal i dette Folketing for en fredning. Ministeren er klar over det, fredningsmyndighederne arbejder sammen med os, og der bliver selvfølgelig nogle diskussioner, men det overordnede er der ikke diskussion om, og jeg tror, det ville være en klar fordel også for befolkningen i området, om man begyndte at samarbejde med os i stedet for hele tiden at optræde fornærmet og modarbejdende et langt stykke hen ad vejen også; det kan vi se på de meddelelser, vi får. Det er ikke nok, at man får forsikringer om, at man har sans for de kulturelle og naturmæssige værdier, for de forsikringer har ligget der altid – jeg har aldrig hørt nogen, der sagde det modsatte, og det har selv hr. Sønderby vist heller ikke.

Med den politik, som ikke bare omfatter Tøndermarsken, men som vi oplever i øjeblikket som EFs landbrugspolitik generelt, hvor vi ikke kan blive ved med den slags vanvittige produktion, som også en intensiv dyrkning i Tøndermarsken er udtryk for, må